MIELIPIDE

Erikoisuuden tavoittelu saa ihmiset hankkimaan eläimiä, jotka eivät sovellu lemmikeiksi. **ELINA HELASSALO MT:N FACEBOOK-SIVULLA**

LUKIJALTA

Kemera-rahastosta lisäpotkua metsäsektorille

MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila on täysin oikeassa siinä, että metsänomistajien verotaakkaa ei tule lisätä. Valtio ja kunnat haluavat nykytilanteessa ymmärrettävästi lisää verotuloja, mutta sitä ei pidä tehdä metsien kiinteistöveron tai jonkun muun osittain valtiolle tai kunnalle menevän veroluonteisen maksun kautta.

Mutta kiinteistöveron vastustaminen ei saa peittää alleen asiallista keskustelua esimerkiksi kestävän metsätalouden rahoituslain (kemera) tulevaisuudesta ja metsien omistuksen rakenteesta.

Kemeraa aiotaan joidenkin tietolähteiden mukaan ajaa alas. Toivottavasti näin ei käy, sillä silloinhan me menettäisimme tärkeän valtiollisen ohjaus- ja tukijärjestelmän.

Kemera tulee säilyttää vähintään nykytasolla, mutta sitä tulee uudistaa ja yksinkertaistaa asiantuntijoiden viitoittamaan suuntaan. Nykyinen suuntaus, jolla rahoituslain kautta paikataan laiminlyötyä metsänhoitoa, osoittaa ilmiselvästi ongelmien olemassaolon.

Kemerarahoitusta tulee entistä enemmän kohdentaa taimikon varhaishoitoon, metsäenergian markkinoille saattamiseen ja metsäautoteiden kunnossapitoon. Viime vuonna Kemeran kautta maksettiin metsänomistajille 82 miljoonaa euroa. Voisiko tämän summan tuplata? Periaatteessa kyllä.

Tämä olisi tehtävissä perustamalla Kemera-rahasto, johon metsänomistajat ja valtio pistäisivät kumpikin 82 miljoonaa euroa. Näin kasassa olisi yli 160 miljoonan potti käytettävissä pelkästään metsätalouden tarkoituksiin. Aktiivinen metsänomistaja saisi siis eurolla kaksi euroa. Sanomattakin on selvää, että yksinkertaistettuun Kemeraan liittyisi kevyempi byrokratia!

Panostukset rahastoon tulisivat täysimääräisesti takaisin metsänhoidollisten toimenpiteiden kautta tai puun myynnin verotuksen yhteydessä (vähennys verosta). Näin aktiivisen metsänomistajan verorasitus ei nousisi nykytasosta. Metsänhoidollisesti passivoituneen metsänomistajan kannattaisi puolestaan miettiä jatkaako entiseen malliin vai ottaako aktiivisemman otteen metsänhoitoon.

Kyseessä ei siis olisi vero eikä lisävero. Valtio, kunta tai seurakunta ei saisi rahastosta suoraan yhtään euroa vaan rahaston varat käytettäisiin täysimääräisesti metsätalouden edistämiseen ja metsänomistajien hyväksi. Kansantalous hyötyisi välillisesti nykyistä enemmän erilaisten kerrannaisvaikutusten ja työllisyyden kautta.

Meidän on haettava aktiivisesti keinoja, joilla uusiutuvan luonnonvaran tarjoamat mahdollisuudet hyödynnetään nykyistä paremmin. Metsävaramme mahdollistavat kotimaisen puun käytön lisäämisen lähes puolella nykytasosta.

Metsien käytön aktivoituminen vauhdittaisi uusien investointien saamista puun jalostukseen. Näköpiirissä on mahdollisuus lisätä vientituloja vuosittain usealla miljardilla eurolla ja kuroa samalla umpeen Suomen taloutta piinaavaa kestävyysvajetta.

Veroja korottamalla Suomi ei valitettavasti selviä. Siitä pitää kansainvälinen verokilpailu huolen. Toimintoja pitää vain tehostaa ja noudattaa kustannuskuria.

Helppoa se ei tule olemaan. Siihen tarvitaan uusia ajatuksia, keskustelua ja halua olla maailman paras metsänhoidon maa.

Markku Eestilä
kansanedustaja (kok.)

JAANA KANKAANPÄÄ

Puulla on lukemattomia käyttötarkoituksia, Mirja Vehkaperä kirjoittaa.

Metsissä on tulevaisuus

Suomi on yksi maailman johtavista metsämaista. Puu on maamme kansallisia vahvuuksia. Teollisuuden rakennemuutos ei saa johtaa siihen, että hylkäämme täysin metsäosaamisemme. Metsätietomme ja -taitomme on valjastettava uuteen käyttöön. Tavoittelemme lisää työpaikkoja metsäsektoreille.

Puun käyttötarkoitukset eivät rajoitu paperiin. Pakkausmateriaaleja tarvitaan edelleen. Puupohjaisissa biopolttoaineissa suomalaiset yritykset ovat alansa huippua. Nanoselluloosasta voidaan valmistaa bioteknologian materiaaleja, tekstiilejä ja 3D-tulostinten materiaalit voivat olla myös puupohjaisia. Listaa voi jatkaa loputtomiin.

Metsät ovat myös tärkeä virkistysympäristö. Matkailu ja luontopalvelut ovat eräs harvoista kasvavista aloistamme. Metsiä on hoidettava myös matkailun näkökulmasta.

Huomattava osa suomalaisista on metsänomistajia. Kokoomuksen kansanedustaja Sampsa Kataja esitti viime viikolla metsämaksua niille metsänomistajille, jotka eivät myy metsäänsä. Metsänomistajat eivät tarvitse uusia maksuja. Metsää verotetaan tällä hetkellä jo moneen kertaan. Sitä paitsi, metsähän uusiutuu verrattain hitaasti, eikä metsää voi vain myydä silloin kuin poliitikko niin toivoo.

Metsäpolitiikka on monella tavalla kytköksissä myös ilmasto- ja energiapolitiikkaan. Maamme pinta-alasta 71,6 prosenttia on metsää. Metsien kyky sitoa hiiltä ei voi koitua Suomen metsätalouden menetykseksi. Energia- ja ilmastokysymyksistä päätetään Suomea laajemmilla areenoilla, Euroopan unionissa ja YK:ssa. Suomen metsäpolitiikan ohjaus tulee säilyä edelleen suomalaisissa käsissä.

Ikäviä esimerkkejä löytyy lähihistoriasta. Vuonna 2011 YK:n ilmastokokouksessa Durbanissa sovittiin päästöoikeuksista. Suomen hallituksen siunauksella allekirjoitettiin sopimus, jossa pyyhittiin pois metsän hiilidioksidia sitova ominaisuus.

Bioenergialla on muualla maailmassa huono kaiku, koska se usein tarkoittaa energiantuotantoa ruoantuotannon kustannuksella. Suomessa bioenergia ei kuitenkaan ole pois ruoantuotannosta, eikä meitä siksi pitäisi rangaista uusiutuvan kotimaisen puuenergian käytöstä. Tämä on pidettävä mielessä kun keväällä valittava Euroopan parlamentti päättää ensimmäisten asioiden joukossa Euroopan energia- ja ilmastostrategiasta.

Metsässä on ollut Suomen kasvun juuret. Tehdään metsästä myös Suomen tulevaisuus.

Mirja Vehkaperä
kansanedustaja (kesk.)

Markkinataloutta vai sosialismia

Markkinatalouden positiivinen tilanne kannustaa metsänviljelijöiden yrittäjyyttä. Kansanedustaja Sampsa Kataja esitti erilaisia kiinteistöveroja metsätaloudelle. Ennen vaaleja on kokoomuksen tuotava esille, onko se puolueena Katajan kannalla.

Vuosi sitten puheenjohtaja Lyly esitti metsälle kiinteistöveroa. Puhemies Heinäluomallakin oli parempi käsitys talouselämästä, hän mainitsi kolumnissaan: ”Eihän savottatöissä vetojuhtakaan ruoskimalla jaksanut. Kaura-annoksia tarvittiin, jotta työt hoituivat. Voi olla, että tämä viisaus pätee talouteenkin.”

Kaava-alueella perityn katumaksun jotenkin ymmärsi, kun siellä yhteiskunta osallistui elinympäristön kehittämiseen. Kun se muutettiin kiinteistöveroksi ja alettiin periä haja-asutusalueeltakin, ymmärrys katosi. Aina niitä veroja paremmin maksaa jos on tuloja, mutta kiinteistöveroja pitää maksaa, vaikka ei ole tulojakaan.

> Eihän savottatöissä vetojuhtakaan ruoskimalla jaksanut.

Sixten Korkman totesi, että kiinteistöveroa on helpompi nostaa, kun sitä ei voi paeta ulkomaille. Onko isänmaamme talousasiaintuntijain ammattitaito painunut samalle tasolle kuin se oli 25 vuotta sitten?

Juhani Mäki
talousneuvos
Laihia

Ota kantaa tekstiviestillä

Järki menee

Sanasta suojelu/suojeltu, missä yhteydessä tahansa, katoaa poliisilta ja koko järjestelmästä järki. Alkaa liehakointi totuutta karttaen. **Taas meni suteen**

Lannoitteet

Yara nostaa ennestään korkeita lannoitteiden hintoja. En aio osallistua Yaran lahjusten maksumieheksi. **Maajussi**

Oikea nimike

Nimikerosvoja ovat kaikki, jotka yrittävät tunkea jotain muuta perinteisen avioliittokäsityksen sisälle. **Johannes**

Kauris

Kauris, ihana eläin, tarvitsee ruokaa eläkseen siinä kuin sinäkin ajokoiramies.
Rakkaudella lehmityttö

Vastaus

Hyvä Rane, kyllä Vihreä Lanka painetaan FSC-paperille.
Päätoimittaja Juha Honkonen

Käsityöt

Peruskoulun käsityöt ja tekninen työ (MT 21.2.). Useissa kunnissa on poistettu metallityö. Olisivatpa päättäjät käyneet pajalla katsomassa työinnostusta. **Ei nimimerkkiä**

Setelirahoitus olisi ratkaisu

Tulisiko keskuspankille palauttaa valtioiden suora setelirahoitusoikeus? Julkisessa keskustelussa lähes ainoana vaihtoehtona velkaongelman ratkaisuun on nähty sisäinen devalvaatio leikkauksineen ja palkanalennuksineen.

Kysymys on ajankohtainen nyt, kun olemme saaneet Islannista uutisia, että he ovat tehneet kaiken lähes päinvastoin kuin EU:ssa ja Suomessa. Sen seurauksena Islannin talous on lähtenyt nousuun ja työttömyysastekin on jo laskenut neljään prosenttiin.

Islannin pääministerin Gunnlaugssonin mukaan hänen kautensa tärkein tavoite on uudistaa islantilaista hyvinvointivaltiota.

Rakenneuudistus siis näyttää etenevän Islannissa päinvastaiseen suuntaan kuin Suomessa. Islannin malli on saanut kehuja kansainväliseltä valuuttarahasto IMF:ltä. Reaalitalouden elvytys näyttää siis toimivan Islannissa.

Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Japanissa on keskuspankilla on oikeus valtion suoraan setelirahoitukseen.

Kunkin maan keskuspankki käyttää oikeuttaan enemmän tai vähemmän reaalitalouteenkin. Myös presidentti Kekkonen käytti tätä työvälinettä hyvinvointivaltion rakentamiseen ja turvaamiseen. EKP:lla tätä mandaattia ei ole.

Laajentamalla EKP:n mandaattia ja antamalla keskuspankille oikeuden ostaa suoraan jäsenmaiden velkakirjoja, antaisimme valtioille mahdollisuuden harjoittaa reaalitaloutta tervehdyttävää finanssipolitiikkaa julkisen kulutuksen ja investointien avulla.

Avoin ja tasapuolinen keskustelu on tarpeen varmistuaksemme siitä, että kaikki vaihtoehdot ovat käsiteltyjä ennen päätöksiä, joissa kajotaan suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan perusteisiin.

Millaiseen yhteiskuntamalliin Suomi pyrkii? Voisimmeko seurata Islannin tietä? Onnistuuko se nyt käytössä olevilla keinoilla?

Voisimmeko setelirahoituksen avulla käynnistää elvytyksen ja säilyttää hyvinvointiyhteiskunnan rakenteet, välttäen kotimaista kysyntää alentavat leikkaukset?

Juha Juoni
Occupy Money Movement
Helsinki

Vihreiden mielestä turvetta ei saa polttaa

Vihreät haluavat ajaa alas turpeen käytön sen ilmastopäästöjen vuoksi.

He haluavat aktiivisesti häivyttää sen seikan, että turpeen uusiutumista ei ole huomioitu päästökertoimen laskennassa. Turpeen vuotuinen kasvu on noin 40 terawattituntia, joka selkeästi ylittää vuotuisen noin 23 terawattitunnin käytön. Tämä selittyy sillä, että suot kasvavat paksuutta ja Suomen maapinta-alasta kolmasosa on suota. Kansallisesti käyttötasomme on kestävällä tasolla.

Maailman edistyksellisimpänä uusiutuvien polttoaineiden maana itseään pitävä Saksa tuottaa 25 prosenttia energiastaan kivihiilen avulla. Tästä ruskohiilen osuus on 12 prosenttia. Kyseinen hiili on ilmastovaikutukseltaan turvebrikettiä pahempi polttoaine eikä taatusti uusiudu. Kivihiilen polttamista pitävät vihreät hyväksyttävänä kunhan vain maksaa päästöoikeuksista. Maksuilla kustannetaan päästöjen vähentäminen siellä, missä se on halvinta. Helsinki tuottaa 30 prosenttia energiastaan kivihiilellä ja sillä saastuttamisen pitää olla halpaa.

Miksi Suomi ei saisi hyödyntää turvetta? Ilmastovaikutuksilla alasajoa ei voi perustella. Uusien tekniikoiden myötä haitallisia vesistövaikutuksiakin on saatu huomattavasti vähenemään. Tällä saralla olisi vielä paljonkin tehtävissä, mutta nykyisessä poliittisessa tilanteessa panostus ei ole riittävää.

Ilpo Pernaa
Kauhava

VIERASKOLUMNI

Erilaisuus vahvistaa

Jääkiekolla on erikoinen asema Suomessa. En tarkoita sen huimaa menestystä harrastuksena ja siitä ponnistaneita huippuja vaan tarkoitan joukkueena elämisen kulttuuria. Ilman lätkää ja sen hauskaa kommentointia tuskin ymmärtäisimme, mitä tarkoittaa, että jokaisella on oma ruutunsa ja että se tai tuo pelasi vahvuuksillaan. Tuskin oivaltaisimme niitä pieniä asioita jäällä ilman kiekkoa tai uhrautuvaa mustelman ottoa laidassa ja laukauksessa.

Lauantaina Suomi-niminen joukkue sai olympiapronssia voittaessaan Yhdysvallat-nimisen vastustajansa. Tunteikkaat haastattelut pelin jälkeen paljastivat mistä oli kysymys. Joukkue oli viimeisten viikkojen aikana menettänyt koko ykkösketjunsa. Kasassa oli porukka, jossa nuorin oli juuri täyttänyt 19 ja vanhin jo 43.

Mutta juuri erilaisuus vahvisti Suomen joukkueen ja teki siitä voittajan. Niiltä, joilta odotettiin vähiten, tekivät eniten. Suomen kolmen sukupolven joukkue todisti taas sen, että tahto ja henki ovat joukkueen seitsemäs ja kahdeksas pelaaja. Sillä harvoin häviää, lopulta.

Nyt, kun Suomi taas etsii itseään, on erilaisuudesta tehty pelottava uhka. Meitä huolestuttavat maahanmuuttajat, jotka vievät työmme ja tuovat tänne kuulemma vieraan uskonnonkin. Tässä keskustelussa on paitsi tietämättömyyttä ja harhaanjohtamista, usein myös käsittämätöntä raivoa ja sivistymättömyyttä. Viha ei rajoitu pelkästään maahamme hiljattain muuttaneisiin vaan kohteeksi kelpaavat esimerkiksi ruotsinkieliset suomalaiset.

Luin hiljattain tuoretta, erinomaista maaseutukatsausta, jossa oli osansa myös maahanmuutolla. Silmiinpistävinä esimerkkeinä nousivat Närpiön ja Korsnäsin kunnat, joissa uusien tulijoiden osuus on Suomen korkein, liki kymmenen prosenttia. Työttömyysluvut ovat kuitenkin verraten alhaiset eivätkä kuntien kulut ole karanneet. Oikeastaan juuri päinvastoin. Muuttajat ovat työllistyneet erityisesti vihannestuotantoon ja maatalouteen. Osa on perustanut omia yrityksiäkin ja työllistävät kantasuomalaisia.

Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla tapahtuu sama, mikä naapurissamme Ruotsissa. Avara muuttopolitiikka on vahvistanut Ruotsin taloutta. Takana on toki sotavapaa kansakunta ja vanhaa varallisuutta, mutta Ruotsi olisi kapeampi taloudellisesti ja henkisesti ilman uusia tulijoitaan.

Suomessakin taloustieteilijät ovat osoittaneet lisääntyvän maahanmuuton vähintään sote-uudistuksen veroiseksi kestävyysvajeen paikkaajaksi, mutta perussuomalaisista syistä johtuen tästä ei juuri puhuta. Ylijohtaja Juhana Vartiaista lukuun ottamatta, mutta häntä pidetäänkin ruotsalaisena.

Erilaisuuden hyväksymistä mittaa myös suhtautumisemme uuteen avioliittolakiin. Osapuolina olemme me: erilaiset mutta tavalliset suomalaiset. Olisiko jo aika tunnustaa biologiset tosiasiat: se, että synnymme erilaisina. Voisimmeko me arvioida tasa-arvoa myös omien vähemmistöjemme näkökulmasta?

Suomalaisessa keskustelussa perustelujen loppuessa esiin kaivetaan usein Raamattu. Kyse on juuri siitä, mistä Santeri Alkio varoitti: politiikan ja uskonnon sotkemisesta.

Rakkaus ei heikennä vaan pikemminkin vahvistaa avioliittoa. Siihen pitäisi olla kaikilla oikeus.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Väärä lemmikkieläin vai väärä omistaja?

Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liiton ehdotus säätää lemmikeiksi sopivista lajeista lailla tuotti MT:n verkkosivuilla monipuolista keskustelua.

”Kannatetaan. Erikoisuuden tavoittelu saa ihmiset hankkimaan eläimiä, jotka eivät sovellu lemmikeiksi”, **Elina Helassalo** toteaa MT:n Facebook-sivulla.

Aapine vertaa lemmikin pitämistä adoptioon.

”Adoptiovanhemmiksi haluavat henkilöt syynätään tarkasti tuloineen ja maineineen päivineen. Milloinkahan syynätään eläimenomistajaksi ryhtyvät henkilöt yhtä tarkasti? Eläin on yhtä viaton ja avuton kuin pikkulapsi, ja silläkin on oikeus hyvään hoitoon ja kohteluun. Kaikki ihmiset eivät kykene kelvolliseksi vanhemmaksi eivätkä kaikki kykene kunnialliseksi eläimenomistajaksi.”

”Fiksu ihminen kyllä hoksaa itsekin, onko esimerkiksi minipossu sopiva lemmikiksi kerrostalokaksioon, ja jos ei hoksaa, niin sitten lemmikinpito ei varmaankaan ole tämän henkilön juttu.”

Maria pitää eläinsuojelijoiden ehdotusta hankalana toteuttaa.

”Listaa tuskin voitaisiin toteuttaa tasapuolisesti ja kattavasti. Lajikirjo on valtava yksin kaloissa. Torsoksi ja hyvin suppeaksi jäädessään se voisi vain aiheuttaa uusia ongelmia eläinsuojelullisessa mielessä.”

”Entisenä Animalian toiminnanjohtajana **Kati Pullin** (SEY:n toiminnanjohtaja) käsitys sopimattomuudesta lienee todella paljon tiukempi kuin keskimääräisellä peruslukijalla. Ei puhuta vain mistään aavikkoketuista, kuten SEY:n tiedotteessa, vaan siihen joukkoon mahtunee suurin osa jo pitkäänkin pidetyistä lajeista.”

Mikon mielestä lainsäädännöllä ei pidä puuttua kaikkeen.

”Ei lakia ole tarkoitettu tällaiseen näpertelyyn. Mikä ihme perversio tässä maassa on, että kaikesta pitää määrätä lailla. Seuraavaksi laitetaan lakiin, minkälaisiin vaatteisiin on soveliasta pukeutua?”

Pilkkoako Metsähallitus?

Yksi viikon kuuma aihe oli Metsähallituksen metsätalouden yhtiöittäminen.

Omistajaohjauksesta vastaava ministeri **Pekka Haavisto** (vihr.) vastusti pilkkomista. Metsähallituksen pääjohtaja **Jyrki Kangas** erosi tehtävästään. Eron taustalla oli erimielisyys yhtiöittämistä ajavan maa- ja metsätalousministeriön kanssa.

Nimimerkki On aika toimia pitää Metsähallituksen tehostamista tarpeellisena. Kommentoija myisi valtion metsät yksityisille.

”Metsähallituksen puuhastelua on katsottu jo aivan tarpeeksi, käytännössä tuottamatonta ja monilta osin jopa turhaa toimintaa. Metsähallituksen tukityöpaikat eivät palvele tätä yhteiskuntaa. Koko laitoksen horisontaalinen, vanhakantainen organisaatio pitäisi uudistaa pikimmiten vastaamaan aikaansa.”

”Metsähallituksen talousmetsien vaiheittaisen myynnin yksityisille metsänomistajille voisi aloittaa välittömästi. Vuosikymmenet tätä on odoteltu, enää demaritkaan eivät ole 15 prosentin kannatuksellaan esteenä. Nyt on aika toimia.”

Matti Myllyniemi on toista mieltä.

”Metsävaltiota tarvitaan entiseen malliin, jopa suojelualueiden hoitoa ja käyttöä tehostamaan. Villi Pohjolan kohteetkin vain takaisin sen huollon piiriin. Sitten kun metsäverotusta muutetaan kiinteistö-/pinta-alaverotukseksi ja metsäverokertymä palautetaan sijaintikunnille, voi Metsähallitus olla taas merkittävä paikallinen työllistäjä.

HENRIK SCHÄFER